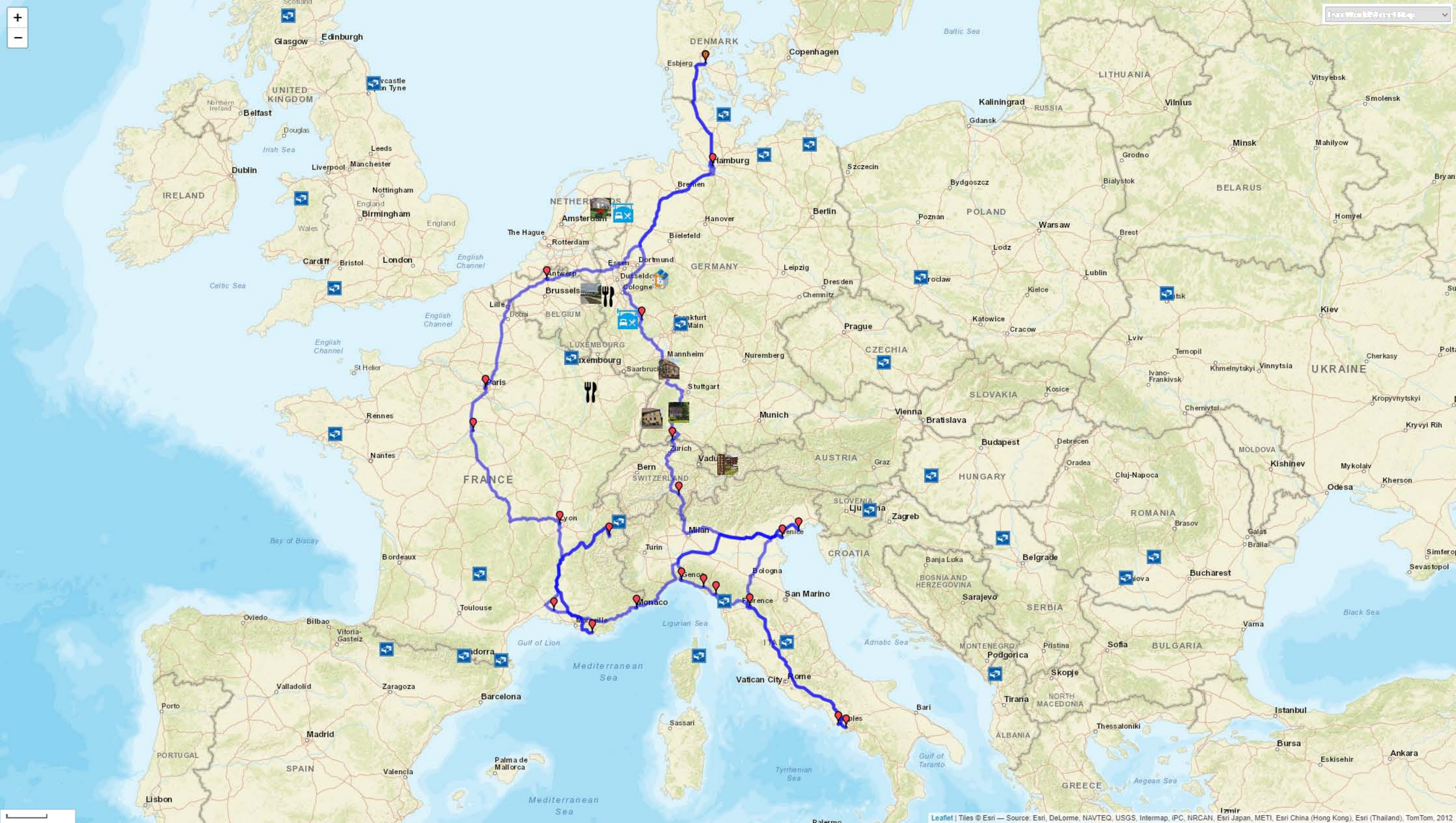

15 aug. 1951.

Jeg har faaet en anmodning fra udvalget for samfundstjeneste om at holde et EGO foredrag , men da jeg aldrig selv har hørt et saadant , er jeg lidt i tvivl om , hvad man fortæller ved en saadan lejlighed. - Derfor vil jeg springe i det med begge ben , fortælle løst og fast om min tilværelse gennem fyrrer aar , og saa haabe paa , at det er det man forstaar ved et EGO foredrag.

Min slægt stammer fra Thy , og for ikke at gaa for langt tilbage , vil jeg begynde med min bedstefar , - han var skovfoged paa Mors - ved den dejlige lille Herregaard Højriis , som ligger lunt mellem lyngbakkerne ved Sallingsund , - lige i nærheden af overfartsstedet " Pinen" og Plagen".

Han hed oprindelig Jensen , men da han var født i den lille by Heltborgi Thy , blev han for nemheds skyld kun kaldt Heltborg , - og dette navn er siden blevet købt for familien.

Min far blev født i denne lille idylliske skovfogedbolig , hvor ogsaa jeg som barn har tilbragt mange dejlige ferier. - Her var den fuldkomne idyl; - der var langt til den nærmeste nabo - og selve Skovfogedboligen laa lige i skovbrynet af en dejlig bøgeskov - granskov med høje slanke træer. -- Her fik jeg , af min faster fortalt de gamle sagn , naar vi i skumringen hentede mælk paa herregaarden. - Hun fortalte om den grumme herremand , som ligger begravet i en gravhøji skoven , - hvordan han overraskede sin unge hustru i utroskab , og som straf lod hende indemure levende i en niche i slottets stueetage. - Kun en lille aabning i muren hvorigennem hun fik mad og drikke , var al hendes forbindelse med omverdenen; - hvorlænge hun klarede den der inden hun døde , ved jeg ikke - men efter det samme gamle sagn har man ved en senere ombygning af slottet fundet hendes jordiske rester , og begravet dem i højen ved siden af hendes grumme gemal.

Min far var ældste søn af 4 børn , - han maatte tidligt klare sig selv som man jo maatte den gang i smaakaarshjem. - Han kom i snedkerlære i Nykøbing paa Mors , og nedsatte sig siden som Mester i Skive. - Her blev han gift med en snedkerdatter , - og her begynder ogsaa jeg , at fræde ind i billedet. - Min eneste søster er otte aar ældre end jeg , - og da jeg paa en lille kvist i Vestergade i Skive saa dagens lys , var vi naaet til det herrens aar 1910.

ved Kirkegaardsplassen i Skive
Her levede jeg de første 9 lykkelige aar af mit liv , - saa fik min far udlængsler , og flyttede i 1919 til Fredericia . - Hvorfor han egentlig flyttede til Fredericia , er aldrig blevet mig fortalt , men jeg takker min far den dag i dag for , at han gjorde det; - Fredericia er en dejlig
isk og dejlig by , med en befolkning der er gæstfri og venlig mod tilflyttere--- det var den ihvertfald dengang . -

Min far begyndte i et lille værksted ude paa Vesterbro - paa hjørnet af Luthersvej og Vesterbrogade - i Bladhandler Andersens Ejendom - lige ved siden af daværende Købmand Møller. - Efter godt et aars forløb købte han en gammel avlsgaard i prinsensgade , - hvor han saa for stedse slog sine teltpæle fast.

Her startede Sølvvarefabrikant Thomsen , Vaskeriejer Laursen og Skotøjsfabrikant W.,M. Petersen deres virksomheder , - men efterhaanden som lokalerne blev for trange for disse , overto g min far hele Ejendommen. - Der blev bygget en etage paa ud mod Prinsensgade , og lavet Møbel-fabrik i hele den gamle avlsgaard.

I 1925 kom fulgte jeg familietraditionen og kom i snedkerlære i min fars virksomhed - og lavede svendestykke i 1930.

1931 var jeg inde at aftjeme min værnepligt som marinesoldat , hvilket den gang kunde klares paa 4 mdr. - Jeg var heldig eller ret- maaske rettere uheldig om man vil - - at kunne blive udtaget til snedker paa Dæksofficeralevskolen paa Christianshavn. - Her avr vi fire megiege soldater : en kok , en elektriker , en fyrbøder (som forresten i det civile liv var skibsbygningsingeniør - og med sin uddannelse ansaas for særlig velegnet til at passe centralfyret) - og endelig en snedker , og

det var altsaa mig. - Jeg fik et værksted anvist helt oppe under taget paa 3 sal , - hvad jeg skulde med det , gik ikke rigtigt op for mig i de 4 mdr. jeg var der , - for det eneste jeg lavede var at skure trapper og pudse vinduer , - og det behøver man jo faktisk ikke værksted til .

Min forgænger havde indrettet sig ganske komfortabelt i- han havde lavet en seng af en dyngespaaner og nogle gamle tæpper -- her tilbragte han en stor del af sin soldatertid , og jeg gjorde det samme.

Aaret efter fik jeg et rejselegat paa Tekniske Skole , - og det satte mig i stand til at realisere en del af mine drømme - nemlig at komme ud at se lidt af den verden der ligger uden for Fredericias Volde.

Jeg snørede ranslen , som saa mange danske haandværkere før mig , og startede med skib til Antwerpen. - Herfra gennem Belgien - paa den noksom bekendte tommelfinger , - til Paris. - Efter at have set det man helst skul se der - videre til Orleans.

Hertil ankom jeg en søndag eftermiddag. - Jeg spadserede ned af hovedgaden - og blev pludselig raabt an af et lille selskab af unge mennesker paa min egen alder , som sad paa en lille fortovsrestaurant. - De var tyskere , og antog mig for det samme , -men da de fik min rette nationalitet at vide , gjorde det ingen forskel - jeg blev budt paa en ~~000~~ Aperitif. - Det viste sig at være gartnere , som ved bytning havde faaet arbejde i Orleans for videre uddannelse -- enten det saa har været ved deres fag eller rent militært - blev ikke fortalt mig. - De var meget venlige - og skaffede mig arbejde paa et stort gartneri.-- Forresten det eneste arbejde jeg havde paa hele turen. - Her var jeg i otte dage - og boede og spistesammen med tyskerne. - Derefter tog jeg videre ned over Lyon , Tulon til Monte Carlo. -

Paa denne tur var jeg daa heldig at komme op at køre med en repræsentant fra Monaco , - og med ham kørte jeg i 4 dage. - Han kørte mig rundt i Sydfrankrig , - blandt andet saa jeg klippehulerne ved Le Bois , som den dag i dag beboes af mennesker- endvidere den gamle romerby Arles. -

I Monte Carlo , sad jeg paa grund af pengemangel fast i 8 dage , - og naa man er saadan stillet er der ikke meget ved en by som netop Monte C.

Omsider fik jeg mine penge tilsendt , tog over til den italienske side af Rivieraen til San Remo. -- Dansk Konsul.

Videre over Genua - Specia - Carrara - Hvor jeg havde en lille oplevelse , til Rom.

Her opnaaede jeg , hvad der for en protestant den gang var meget vanskelig - at komme i audiens ved paven.

I Neapel boede jeg paa et svendehjem sammen med 4 tyske vandrere som jeg havde truffet i Frankrig , og siden truffet hver eneste dag. - Vi besteg Vesuv sov der oppe om natten , - Besøgte Pompei - og tog til Capri . - Verdens skønneste Ø. - Her svømmede vi ind i den blaa Grotte.

Over Firenze til Venezia. - her traf jeg en anden stipendie -snekker fra Fredericia , og vi fulgtes ad hjem. - Dette møde gav anledning til , at jeg traf min rejsefælles søster , -- hende er jeg gift med nu.!

I Sweits gik vi op over St. Gothard passet - overnattede øverst oppe i det mest pragtfulde vandrehjem - ^{2. Etagere} glemte passet - maatte tilbage for at hente det. - Næste middag blev vi arresteret for at tigge mad .- og blev i løbet af 3 dage sendt til den tyske grænse - Schaffhausen. - Gennem Tyskland langs Rhinen til Hamburg .- Ventede paa Børge en hel dag.

Efter denne tur begyndte dagliglivet saa herhjemme i Fredericia . - Min far var jo invalid , saa jeg deltog ret tidligt i ledelsen af virksomheden. -

I eftersommeren 1940 døde min far , og de næstfølgende 5 aar bestyrede jeg forretningen for min mor , hvorefter jeg overtog den 1945 for egen regning

I 1937 var jeg blevet gift med en datter af Fru Hansen (det glade pensionat) - og har i tidens løb opnaaet at faa 3 børn - 2 drenge og en pige.

Vi beskæftiger i virksomheden normalt 22 personer , -men i øjeblikket dog kun 16. - Der har jo været lidt stille indenfor branchen i det sidste ½ aar , men det er jo noget der er fælles for en masse fag. -

I den senere tid er der dog kommet lidt mere gang i foretagendet , saa vi nøjes med at tage een dag af gangen , og tage tiden der kommer med godt og frisk humør.

*Lærlingene
er dejligt fag - blot.*